

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 14. maj 2008
Kontor: Lovafdelingen
Sagsnr.: 2008-792-0538
Dok.: APL40029

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 598 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 17. april 2008.

Lene Espersen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 598 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministerens kommentarer udbedes til artiklen i Berlingske Tidende 15/4-08: ”Flertal: Lad forældre betale ungdomshusregning”. Ministeren bedes herunder oplyse,

- om ministeren kan bekræfte, at forældrene til de unge efter gældende regler ikke er erstatningspligtige for det hærværk og de ødelæggelser, som fandt sted under ungdomshusuroighederne,
- om ministeren kan bekræfte, at en eventuelt ny lovgivning om erstatningspligt for forældrene ikke efter almindelige lovgivningsprincipper – herunder vedrørende tilbagevirkende kraft – kan komme til at omfatte, det hærværk og de ødelæggelser som fandt sted under ungdomshusuroighederne, og
- om ministeren vil redegøre nærmere for den undersøgelse, som ministeren har sat i gang for at afklare, om det er muligt, at stille forældrene til ansvar.”

Svar:

Med udgangspunkt i urolighederne i forbindelse med rydningen af Ungdomshuset omtales i den pågældende artikel spørgsmålet om at drage forældre erstatningsretligt til ansvar for skader, deres børn forvolder.

Justitsministeriet finder af principielle grunde ikke at burde kommentere spørgsmålet om, hvorvidt der i forhold til de konkrete skader er grundlag for at pålægge forældre et erstatningsansvar.

Justitsministeriet kan mere generelt oplyse, at det erstatningsretlige udgangspunkt er, at børn ifalder erstatningsansvar for deres skadegørende adfærd på samme grundlag som andre, jf. erstatningsansvarslovens § 24 a, 1. pkt., om børn under 15 år. Dette indebærer, at børn som udgangspunkt er erstatningsansvarlige, hvis skaden er forvoldt ved barnets forsætlige eller uagtsomme adfærd – dvs. hvis der foreligger culpa.

Forældre hæfter ikke for deres børns skadegørende handlinger, men efter retspraksis kan forældre efter omstændighederne blive selvstændigt erstatningsansvarlige for skader, deres børn forvolder. Dette forudsætter, at den pågældende skade skyldes forældrenes egen culpøse adfærd, f.eks. fordi forældrene i den konkrete situation ikke har ført et passende tilsyn med barnet eller ikke har givet barnet nødvendige instruktioner, og at dette fører til, at barnet forvolder skade. Kravene til graden af tilsyn og instruktion afhænger af en række forhold, herunder navnlig barnets alder, risikoen for skade i den konkrete situation mv. Normalt vil der i praksis

alene kunne blive tale om erstatningsansvar for forældre ved skader forvoldt af små børn.

Justitsministeriet nedsatte i 2007 en kommission vedrørende ungdomskriminalitet. Ungdomskommissionen har til opgave at fortage en samlet gennemgang af indsatsen mod ungdomskriminalitet og på grundlag heraf komme med en indstilling om, hvordan indsatsen kan styrkes med henblik på at gøre den så målrettet og effektiv som muligt.

I februar 2008 blev Ungdomskommissionen anmodet om at inddrage spørgsmålet om en udvidelse af forældres juridiske ansvar for kriminalitet begået af børn eller unge i sine overvejelser, og kommissionen er blevet anmodet om at afgive en deludtalelse om dette spørgsmål inden den 15. september 2008.

Hvis en eventuel ny lovgivning om forældres erstatningsansvar for deres børns skadegørende handlinger skal omfatte skader forvoldt i forbindelse med rydningen af Ungdomshuset, vil der i givet fald være tale om lovgivning med tilbagevirkende kraft.

Spørgsmålet om lovgivning med tilbagevirkende kraft er generelt omtalt i vejledning nr. 9801 af 3. juni 2005 om lovqualität. Heri er det bl.a. anført, at det kan give anledning til væsentlige principielle betænkeligheder at gennemføre bebyrdende love med tilbagevirkende kraft, og at denne fremgangsmåde derfor kun bør anvendes, hvis afgørende hensyn gør det påkrævet.